

kun et ringe, maaffee intet Tab, der vil opstaae for Statskassen og vedkommende Nedsættelse i Salairret til de hidtil efter Forordning 27de Juli 1832 behandlede Auctioner, hvorimod Forholdene i saa Henseende ville stille sig heelt forskjelligt, naar denne Forordnings Begreb om, hvilke Auctioner der tilkommer Gebhymoderation, skal modtage en Udbidelse. Alene derved, at de saakaldte Skovauktioner, forsaavidt de angaae skovet Brænde, indbrages under dette Begreb, ville de for Tiden endnu sportellønnebe Embedsmænd og Statskassen, efter hvad der er blevet oplyst, lide et Tab af henved 45,000 Rbd. aarligt*). Og hvorfor skulle nu disse Embedsmænd imod, hvad der hidtil har været anseet som billigt, saaledes beståres i deres Indtægter (en Betsfæring, der, efter hvad der er meddeelt Udvalget, for flere af dem vil andrage over 1000 Rbd., for et Par endog over 2000 Rbd. om Aaret), hvorfor skal Statskassen, der i sin Tid vil komme til bære det hele Tab, lide en saadan Afgang i sine Indtægter? Er der til Regjeringen indkommen nogen Klage over Byrden ved Salairerne ved disse Skovauktioner eller andre, hidtil ikke under Forordning 27de Juli 1832 henhørende Auctioner? Og skulle dette være Tilfældet, kan da en saadan Klage virkelig siges at være begrundet? Er der ikke, naar man gaaer ind paa en Undersøgelse af den nærværende Sportellovgivning, mange Sportler, som maae siges at være ganske anderledes behyrdende end Auctionssalairerne, og som derfor, naar det skulle findes, at Statskassen kunde indbrømme en Sportelnedsettelse, langt hellere maatte nedsettes? Og kan det, naar der ikke bestomindre skal røres ved Auctionssalairerne, i alt Fald være rimeligt at nedfætte dem saa dybt, som der nu er Tale om, fra 4 pCt. til $\frac{1}{4}$ pCt., altsaa til $\frac{1}{16}$ af deres nuværende Størrelse? Intet af disse Spørgsmaal kan Udvalget give en Besvarelse, der kunde lede til

*) Det er dog at mærke, at det af de til Grund for denne Beregning lagte, Udvalget meddeelte Oplysninger af Justitsembedsmændene om Salairerne ved Skovauktioner sees, at i nogle af disse Oplysninger Salairret for de paa Roden folgte Træer er medtaget.

at ansee det for rigtigt at forandre det ved Forordningen 27de Juli 1832 givne Begreb om de Auctioner, der bør nyde Gebhymoderation, og man skulde derfor foreslaae, at den Bestemmelse i Udklastets § 1, at Moderationen herefter skal finde Sted uden Hensyn til Størrelsen af de Partier, hvori Auctionsvarerne opraabes, udgaaer.

Tillige skulde Udvalget ansee det for rettest, at ogsaa den Bemærkning udgaaer, at der under de i Forordningen 27de Juli 1832 omhandlede Handelsvarer skal henregnes „skovet Brændsel, Tørv samt formalet og uformalet Korn.“ Vel er Udvalget ingenlunde af den Mening, at de saaledes særligt nævnte Gjenstande ikke ordentligviis skulde være at ansee som Handelsvarer. Udvalget kan tværtimod ikke see rettere, end at det væsentlig er den Omstændighed, at Forordningen af 1832 kun angaaer Auctioner over en gros Partier, der med Tøje har forhindret dens Anvendelse paa de sædvanlige Auctioner over skovet Brænde; men man finder det uheldigt at fremhæve de ommeldte Gjenstande paa en Maade, som kunde lede til at slutte, at der ikke skulde kunne være særegne Omstændigheder, der ligesaavel med Hensyn til dem som med Hensyn til andre Gjenstande, der sædvanligen ere at ansee som Handelsvarer, kunde medføre, at de i det enkelte Tilfælde ikke burde benæbnes og behandles som saabanne. Udvalget maa derhos formene, at medens den hidtidige Erfaring ikke turde kunne siges at have aabenbaret nogen Trang til en nærmere authentiff Definition af Ordet Handelsvarer, vilde derved imod ethvert Forsøg paa at lade den Forstaaelse, som gjennem en langvarig Praxis har dannet sig af dette i sig elastiske Begreb, afløse af en ny legal Begrebsbestemmelse, let kun blive et Middel til at fremkalde tvivlsomme og vanskelige Spørgsmaal, som forhen have været ukjendte.

Vedtages de anførte tvende Forandringer i § 1, vil det med Hensyn til Gebhryerne af Skovauktioner ganske beholde sit Forblivende ved de nu gjældende Regler, kun at der i det Tilfælde, hvor Gebhret allerede hidtil undtagelsesviis har været at beregne efter Forordningen 27de Juli 1832, maatte, hvis ikke